

La distorsió

FOTOS: JORDI PLAY

Laporta

L'assemblea de compromissaris del FC Barcelona portarà els comptes de Joan Laporta als tribunals. Un mes i mig després de les eleccions, entrevistem el líder de Solidaritat Catalana (SI), demanem a polítics i politòlegs com pot afectar la seva candidatura aquest nou front i fem un cop d'ull al tractament informatiu que se'n fa des de Catalunya i Espanya. I encara mirem d'esbrinar com pot influir un linxament mediàtic –com el que va acompanyar el 'cas Banca Catalana' o el 'cas Carod'– en el resultat electoral d'una candidatura ara extraparlamentària.

“Ara li toca a l’Artur”. Us diu res, aquesta frase?

—Si és així, veig que la cosa no dóna per a més.

—No us l’han dita mai?

—Ara que recordo qui em va donar el missatge, no volia dir que ara li toca, sinó que ara convé.

—I ningú no us va dir mai que si renunciàveu a situar-vos en la primera línia política, després, quan manés CiU, seríeu recompensats?

—Dit així, no. Qui em coneix, no pot ni plantejar-me aquesta mena d’intercanvi.

—Per tant, no hi ha hagut cap pressió per part de CiU per evitar que presentéssiu candidatura?

—Pressions, no. Però sí que he tingut converses amb persones molt rellevants de CiU que m’han fet les seves reflexions. En qualsevol cas, he pres la decisió que crec que havia de prendre, independentment d’aquestes reflexions. Em van dir: tu ara hauries de fer això, et convé això...

—Això?

—Continuar amb la meua feina professional. Però sempre en el marc d’una conversa cordial, sense amenaces ni res que es pogués mal interpretar. Amb les persones amb qui he tingut aquestes converses hi tinc molt bona relació i mai no ho he interpretat com una pressió i ni encara menys una amenaça.

—A les darreres eleccions al FC Barcelona, hi va haver gent molt rellevant que ideològicament haurien de ser pròxims a la l’opció que vós patrocinàveu. Però vos mateix va assenyalar que Xavier Vendrell, d’ERC, havia fet una campanya molt activa contra el laportisme. A què ho atribuïu?

—La campanya no l’ha feta únicament Xavier Vendrell, també el president del Parlament, Ernest Benach. He de dir que l’actitud que ha tingut respecte a aquestes qüestions sempre m’ha semblat impròpia, i fa molt temps que la detecto. El president del Parlament de Catalunya ha fet campanya activa contra mi al Barça.

—Quin interès pot tenir el president del Parlament a fer campanya contra Joan Laporta?

—Pregunteu-ho a ell, però jo diria que el fet d’estar vinculat a *Mundo*

“El president del Parlament ha fet campanya activa contra mi al Barça”

JORDI PLAY

Joan Laporta és candidat a la presidència de la Generalitat per Solidaritat Catalana per la Independència i ex-president del FC Barcelona. L’assemblea de compromissaris del club ha enviat als tribunals els comptes de l’exercici 2009-2010, els darrers de l’era Laporta. Ara cal veure si aquesta circumstància afecta la seva carrera política o no.

Deportivo, amb la seva columna, i ser tan a prop de la gent d'aquest grup mediàtic, li provoca una gran animadversió cap a la meva persona. En el cas de Xavier Vendrell, sincerament, em va sorprendre que actués així. També em consten moviments de Xavier Vinyals [president de la Plataforma pro-Seleccions Esportives Catalanes], d'ERC. Tots tres han actuat en el mateix sentit, i junts. Per una altra banda, tinc molt bona relació amb Puigercós, Carod i Niubò. Són persones amb les quals em trobo molt còmode.

—**Heu donat noms d'ERC. A CiU no us consten persones que hagin fet campanya contra el laportisme? Tampoc no els interessa, que feu carrera política.**

—Que jo n'hagi tingut notícia, ERC, i de forma nítida. D'una manera més subtil, hi ha una foto que ho explica tot. És un foto on hi havia Sandro Rosell; el director de *La Vanguardia*, que va fer set editorials demanant la meva dimissió; Artur Mas; Enric Lacalle; Josep Cuní i més gent. Alguns d'aquests em fan un paper a la cara però per darrere me les

van clavant. La intenció d'aquella reunió era molt evident, perquè en aquell moment jo ja m'havia proposat de fer el salt a la política. Aquests ho han fet de manera més subtil, i els altres ho han fet barroerament.

—**A cara descoberta.**

—Van a un candidat i li diuen que li donaran suport si quan arribi a president liquida en Laporta, i el candidat els diu: com voleu que el liquidi si tot allò que ha fet esportivament és collonut i els resultats econòmics són positius? I ells responen que si no hi ha res, que s'ho inventi. Ara bé, ni parlo de conspiracions ni de conxorxes, sinó d'uns interessos molt clars que fan servir unes persones amb afany de revenja i plenes d'odi com a instrument per a perjudicar la meua carrera política, que pot distorsionar el panorama polític català i el seu estatus de poder. I n'hi ha que no en tenen prou, a perjudicar la nostra proposta política, perquè no els importa, sinó que volen arruïnar-me personalment i professionalment. Aquests interessos han confluït per anar en contra meu.

—**Us ha afectat personalment, tot això que ha passat després de les eleccions al FC Barcelona?**

—Em trobo més fort que mai i la veritat s'acabarà imposant. Però no és just que hagi de passar per aquesta deshonra, perquè fa quaranta anys que sóc soci del Barça i he fet molt per aquest club.

—**L'assemblea de compromissaris ha aprovat de dur als tribunals els comptes de la junta anterior perquè la due diligence [auditoria preventiva] apunta irregularitats financeres. Que un club porti el seu ex-president davant d'un jutge fa inevitable que d'una manera o d'una altra la imatge del Barça en surti perjudicada.**

—Qui ha començat totes aquestes maniobres immorals i indecents no he estat jo, sinó els actuals directius del Barça. Jo vaig construir el millor Barça de la història, i ara només demano anar al meu seient amb els meus fills a veure els partits, però no m'ho permeten. I no puc quedar-me plegat de braços, perquè m'arruïnarien patrimonialment i tacarien la meua carrera professional i la meua vida personal. Quan em donin la *due diligence* aclariré fil per randa totes les partides que hi ha d'haver reflectides. No tinc res a amagar, tot té una expli-

“Si no tenim els 68 diputats, estem disposats a treballar amb partits que es comprometin a declarar la independència la legislatura vinent”

JORDI PLAY

cació i tot ha servit perquè el Barça fes espectacle al terreny de joc i aconseguís els èxits que tothom sap.

—**L'informe que ha fet la consultora sobre els comptes de l'exercici anterior anota algunes despeses sumptuàries pagades amb la visa del club. Absolutament tot és justificat?**

—La pregunta ofèn.

—**Aquesta pregunta se la fa tot-hom.**

—Absolutament tot és justificat, i tinc plena confiança en les persones del meu entorn. Hi ha una cosa que s'ha criticat molt: la visa de la meva escorta, que dóna cobertura a sis persones que for-

men l'equip de seguretat. Us posaré un exemple que consta en els extractes de la targeta des de l'1 de juliol del 2009 fins al 28 de juny del 2010: 341,90 euros en tabac, comprat per a actes protocol·laris i de cortesia del club, i 153 euros de Luz de Gas, en concepte de begudes no alcohòliques de l'equip de seguretat. Jo tinc tot el dret de sortir un dia a la nit, i els senyors encarregats de la meva seguretat hi estan 24 hores, també si surto. Les despeses d'aquesta targeta en tot un any puja a 52.774 euros, és a dir, 24 euros per persona i dia, inclosos festius i vacances. Sigui com sigui, aquests 52.000 euros no són ni un 1/10.000 dels 80 milions que

diuen que hem deixat de pèrdues —que és mentida: vam tancar amb 11 milions de benefici. No es poden explicar les coses de manera sectària i en públic amb la intenció de crear alarma social i escarn.

—**Hi ha 350.000 euros en jets privats, sense especificar en quines circumstàncies s'han contractat.**

—Tots els avions privats que hem contractat són plenament justificats i sempre ha estat per actuacions relacionades amb la promoció del club o per als mateixos jugadors. Us en poso un exemple: vam inaugurar quatre centres al continent americà. Doncs vam compactar en tres dies les quatre inaugura-

cions: dues a Mèxic, una a l'Equador i una a l'Argentina. Tot plegat va sumar 88.000 euros per a quinze persones, inclosos directius, seguretat i periodistes de Barça TV. Us puc assegurar que la rendibilitat d'aquell viatge per al club és molt més elevada que el cost del viatge, i fa també que els jugadors estiguin més a gust al Barça, perquè veuen que molta gent es desvia per ells. I ho vam fer per gust, pel Barça, quan podríem haver fet quatre viatges més descansats amb un cost molt més alt.

—**Tornem al terreny de joc més polític. Us van temptejar tant ERC com CiU per a incorporar-vos a les seves**

files. Què us oferien i per què els vau dir que no?

—A CiU volien que em desmobilitzés, tot i que no em van posar cap contracte sobre la taula oferint-me res. Pel que fa a ERC, vam sopar tranquil·lament amb Joan Puigcercós. La seva idea era que fes una plataforma independentista, i que un cop convocades les eleccions, a l'estil de Ciutadans pel Canvi, donés suport a Joan Puigcercós. És una proposta molt respectable, però jo no la vaig considerar adequada. Amb mi no va funcionar, perquè penso que hi ha d'haver un partit independentista fort, i que expliquem els avantatges que Catalunya sigui un estat dins la UE, i que sobretot s'expliqui des de l'àmbit econòmic. S'ha de treballar –i a això tothom s'hi pot enganxar– perquè Catalunya tingui més diners per a viure millor i ser més rics. I per a ser més rics, l'única via és que tinguem un estat que administri plenament els nostres recursos. No s'hi val a fer més metàfores que només ens porten a l'empobriment nacional, democràtic i sobretot econòmic. L'única manera de prosperar és que tinguem un govern que defensi només els nostres interessos.

—**Quina composició hauria de tenir aquest govern?**

—La composició ideal és Solidaritat Catalana amb majoria absoluta.

—**De moment, les enquestes no ho donen com a possible...**

—Treballo per aconseguir la màxima representació parlamentària, i la resta no vull que ocupi ni un segon del meu temps.

—**Les enquestes apunten que CiU guanyarà, però sense majoria absoluta. Quin seria el pacte de govern en el qual SI se sentiria còmoda?**

—No tenim voluntat de ser uns marginals. Governar? Si no tenim els 68 diputats, doncs estem disposats a treballar amb els partits que acceptin el compromís de declarar la independència durant la legislatura vinent. L'ideal seria un govern de CiU, ERC i SI, amb CiU i ERC assumint el compromís.

—**Costa de creure que CiU assumirà aquest compromís.**

—Si no pot governar amb tranquil·litat i, a més, no vol tenir mala consciència, potser sí que s'hi avindrà. Genera molta intranquil·litat governar un país sense tenir cap poder de decisió, i amagar la

veritat a la ciutadania fent veure que tens poder quan és mentida, fent-se el milhomes dient que faràs això o allò altre i que després vingui el cap d'estat i et faci callar. Cal tenir la dignitat i l'honestedat per fer allò que demana el país.

—**En el supòsit que CiU no es declarari a favor de la independència, SI no li donarà suport en cap cas?**

—En cap cas.

—**I en aquest nou tripartit, no hi té cabuda Reagrupament?**

—Si Reagrupament entra al Parlament, també serà benvingut. I els qui no ens votin a nosaltres, que votin independència. Malauradament, ERC ja no és independentista, té un llast molt gran, que són els càrrecs de confiança que treballen al govern, i que limita molt el marge de maniobra d'ERC. Ara estan més pendents de veure com poden estar al govern que no pas de com fer que Catalunya sigui un estat. ERC ha desatès la idea de treballar per la independència.

—**Aleshores només recomaneu Reagrupament, als independentistes que no votin SI, o també CiU?**

—Sí. CiU ha abandonat la idea de la independència.

—**Per tant, esperem el 29 de novembre?**

—Segons el resultat que hi hagi, el país s'haurà de governar. Els qui tinguin possibilitats de governar amb els altres, s'hauran de trobar i parlar. Si els partits signen la declaració d'independència que proposem, l'endemà mateix formarem govern. Però tant CiU com ERC es poden trobar amb la pressió dels militants de base, que els empenyin cap a aquests pactes. Les bases hi tindran molt a dir, i això va a favor de tots els independentistes.

—**CiU podria pactar amb el PP o amb el PSC.**

—Aleshores, els partits independentistes tindriem més oportunitats d'obtenir bons resultats i de governar el país a la legislatura següent.

—**Hi haurà confluència d'estratègies entre SI i Reagrupament després de les eleccions?**

—Això es veurà després de les eleccions, quan sapiguem els resultats de tots dos.

*Gemma Aguilera
Salvador Cot*